

Sobre la sardana "L'Àvia del Clot", Composada el Juliol del 2005

Un procés llarg. Vaig fer una primera versió l'any anterior però sense èxit. Estava mal instrumentada. Aleshores el que vaig fer va ser conservar el títol i el plantejament i canviar-ho pràcticament tot. Entre les meves 10 sardanes predilectes s'hi troba una de molt especial, "Remembrança" de Joaquim Serra. Si una sardana encarna tota l'essència d'un cant de tenora, sens dubte, per a mi és aquesta. Destaco a més a més la versió dels Montgrins en l'enregistrament del disc "150 anys de tenora". Així doncs amb ganes de construir un cant de tenora el més perfecte possible vaig construir tota una sardana al voltant. Sens dubte és un dels meus millors temes. Cada nota està molt pensada. Cada nota aporta quelcom més que l'anterior, cada vegada sorprèn alguna cosa nova i no es fa res repetitiu, els punt climàtics de tessitura, formal, harmònic, etc., no coincideixen i es deixa el més bo pel final, fent un moviment V- (que no dominant) i I. Anant de Reb Major a Do Major. Un gran tensió que resol.

El coral del principi de llargs és tota una cita a Elliot Goldenthal i a la seva Banda Sonora "Final Fantasy", concretament a la peça "The 8th element" A partir d'un motiu que utilitza el faig servir per generar tota la progressió.

Vaig fer una versió bona cap a l'Abril i al Juliol la vaig revisar i vaig fer una sèrie de modificacions que van acabar d'arrodonir la sardana. La vaig presentar al concurs per a Joves compositors de Blanes. La sardana va ser finalista i vaig poder tenir el plaer de escoltar-la en directe el mes de Desembre per la "Cobla de Tardor" formada per músics de Blanes o en relació amb la ciutat i creada per a la ocasió. Després va estar en les eliminatòries de la Sardana de L'any 2005 però va quedar 4 (de les 4 només 1 passava de ronda). I va ser la única sardana meva en la sardana de l'any d'aquella edició. De totes maneres, les 4 sardanes van ser força interessants i jo recordo especialment la de'n Carles Martí (2n premi a Blanes aquell mateix any). També ho recordaré molt especialment ja que van venir 2 molt bons amics meus, l'Armando Merino i el Jordi Hernando. Als qui va agradar molt la meva sardana. Òbviament també hi era la persona més especial en la meva vida, la Núria. M'encanta compartir aquests moments amb ella. I Òbviament els meus pares a qui va agradar molt tot l'acte.

Gerard Pastor, 1 de Novembre de 2006